

Scheba's koningin en Israëls koning

PREEK OVER 1 KONINGEN 10:7

Zingen: Psalm 65:1 en 3

Lezen: 1 Koningen 10:1-13

Zingen: Psalm 72:5 en 6

Zingen: Psalm 84:2 en 5

Zingen: Psalm 45:1

GEMEENTE, in deze dienst komt de Heere tot ons met Zijn Woord. Wij willen het overdenken uit het u gelezen schriftgedeelte, 1 Koningen 10 en als uitgangspunt van onze overdenking lees ik u de middelste woorden van vers 7. Onze tekstwoorden vindt u in 1 Koningen 10, de middelste woorden van vers 7:

En zie, de helft is mij niet aangezegd.

In deze woorden en ook in het verband van deze woorden gaat het over: *Scheba's koningin en Israëls koning*. We letten daarop in drie gedachten:

1. Haar komst tot de koning (de verzen 1 en 2 spreken daarvan);
2. Haar kennismaking met de koning (vers 3, 4 en 5);
3. Haar verwondering over de koning (in het slot van het gelezen schriftgedeelte).

1. Haar komst tot de koning

Wie was de koningin van Scheba? Ze was naar de mens gesproken schatrijk. Dat blijkt wel uit de hoeveelheid geschenken die ze mee-

neemt voor Salomo. Ze kwam van ver. Ze kwam vanuit het zuiden van Arabië. U weet wel dat tussen Afrika en Arabië de Rode Zee ligt. Deze Rode Zee of Schelfzee heeft twee noordelijke uitlopers. Door de westelijke van deze beide uitlopers is het volk Israël gegaan bij de uittocht uit Egypte. Aan de zuidkant stroomt de Rode Zee richting de Indische Oceaan. Scheba lag in dit zuidelijke gebied dat doorstroomd wordt door de Rode Zee voordat deze in de Indische Oceaan uitmondt. In deze streek ligt, aan de Arabische kant, Ofir, dat bekend was om zijn goudmijnen. Dit gebied ligt zo'n kleine drieduizend kilometer van Jeruzalem af.

De koningin van Scheba was een heidin. Ze was 'zonder Christus, vervreemd van het burgerschap Israëls, en vreemdeling van de verbonden der belofte, geen hoop hebbende, en zonder God in de wereld' (Ef. 2:12b).

Dan staat er in vers 1: 'En toen de koningin van Scheba het gerucht van Salomo hoorde.' Naar deze streek heeft Salomo in samenwerking met Hiram handelsreizigers gestuurd. Zij kwamen daar om goud en nog veel meer goederen in te kopen. Er zijn mensen gekomen in de omgeving van Scheba, mogelijk handelaren die reisden op Ofir, die hebben gesproken van Salomo, de vredevorst. 'Wij hebben een nieuwe koning en hij blinkt door Gods genade uit in wijsheid, in eer, in rijkdom.' In wijsheid. Jongens en meisjes, kun je een voorbeeld noemen van Salomo's grote wijsheid? Denk je nu niet aan die twee vrouwen die elk een kind hadden, maar van wie er een stierf? Deze vrouwen gingen toen naar Salomo om een Salomo's oordeel, zoals wij dat nu noemen. Hoe wijs heeft Salomo toen gehandeld. Zulke geruchten drongen door tot in het paleis van Scheba's koningin.

Er staat nog iets bij: 'aangaande de Naam des HEEREN'. Blijkbaar hebben Salomo's knechten ook verteld van de God van hun koning. Dat is een les voor ons. Wij mogen laten merken dat Gods Woord ons lief is. Is dat zichtbaar in uw leven? Spreken wij wel eens goed van de Heere, ook tegen mensen die niet christelijk zijn? Daar zijn toch zoveel gelegenheden voor. Als voorbeeld wijs ik nogmaals op Salomo's wijsheid. Toen zijn knechten daarover spraken, konden ze er eenvoudig bij vertellen dat hij die van God gekregen had. Wij

weten uit de Bijbel dat Salomo in ootmoed, in oprechte afhankelijkheid gebeden heeft om een wijs hart. Is ook in ons leven merkbaar dat we afhankelijk zijn van de Heere? Kiezen wij onze woorden ook zo dat er iets afstraalt van de grootheid van God? Dit is de natuurlijkste manier van evangeliseren. En zie in deze geschiedenis hoe de Heere dit zegent.

De koningin heeft dat allemaal gehoord. En zo komt er een dag dat ze voor zichzelf besluit: ik wil die koning Salomo ook zelf leren kennen. En in de ministerraad kondigt ze het aan: 'Ik ga op staatsbezoek, maak alles gereed.' Ze zal wel geregeld hebben dat er iemand was die voor haar waarnam tijdens haar afwezigheid. Ze heeft allerlei schatten laten verzamelen en haar reis laten plannen. 'Ik ga naar Salomo.' Mogelijk had ze behoefte om met deze koning van gedachten te wisselen over de handel, over de goudkoersen of over politieke problemen die speelden in het zuiden.

Maar dat is niet het enige. Deze vrouw heeft meer willen horen 'aangaande de Naam des HEEREN'. Dat wordt later bevestigd in vers 5. Toen ze Salomo's opgang in Gods huis zag, was er 'in haar geen geest meer'. En in vers 9 kunnen we lezen hoe ze de Heere de eer geeft van dit alles en daar komt in voor: 'Omdat de HEERE Israël in eeuwigheid bemint, daarom heeft Hij u tot koning gesteld om recht en gerechtigheid te doen.' En zo mogen we zeggen dat deze koningin méér heeft gezocht dan alleen maar de wijsheid, de eer en de rijkdommen van Salomo. Er was een verborgen trekking in haar hart. De Heere wilde haar brengen uit de duisternis tot het wonderlijk licht in de meerdere Salomo, in Christus Die komen zou.

Toch moeten we hier de toepassing van ons schriftgedeelte niet zoeken. Voor ons, voor u en voor mij, heeft de Heere Jezus Zelf de toepassing gemaakt in het Nieuwe Testament, in Mattheüs 12. De Joden vragen daar van de Heere een teken. Ze hebben Zijn wonderen gezien, en nu willen ze wel weten of Hij nu echt de Messias is. En dan geeft de Heere een teken, een voorbeeld. De Heere Jezus stelt deze koningin van het zuiden tot voorbeeld, en zegt dat zij 'zal opstaan in het oordeel met dit geslacht en het veroordelen; want zij is gekomen van de einden der aarde, om te horen de wijsheid van Salomo; en zie,

meer dan Salomo is hier' (Matth. 12:42).

De Heere Jezus maakt dus een vergelijking tussen aan de ene kant de koningin van Scheba en de Joden van toen en ons van nu, en aan de andere kant Salomo en Hemzelf. Het is alsof de Heere Jezus zeggen wil: zoals de koningin van Scheba uit het verre zuiden kwam en naderde tot Israëls koning, zoveel te meer hebt u, o Joden, reden om Mij te erkennen als Sions Vorst. En zo spreekt de Heere ook tegen ons vandaag. Hij stelt de koningin uit het zuiden ons tot voorbeeld. Zij maakte de verre reis, verliet alles wat ze had en kwam tot Salomo. Zoveel te meer reden hebben u en ik om al onze zonden te verlaten en door de nood gedreven de toevlucht te nemen tot Christus. Want: 'Meer dan Salomo is hier.' En zo moeten we de toepassing maken van deze geschiedenis.

We hebben gevraagd: wie is eigenlijk de koningin van Scheba? Maar dan moeten we nu dus ook vragen: Wie bent u? Wie ben ik? O, zult u zeggen, ik ben geen koning, ik ben geen koningin. Dat is waar. Wij zijn niet van koninklijken bloede. En toch, gemeente, zijn wij geen koningen in eigen oog? Is daarin nu niet juist onze diepe val getekend, dat wij als God willen zijn? Wij willen het roer van ons levensscheepje niet uit handen geven. Zelfs niet als de dood daarop volgt. Dat is de verlorenheid van ons bestaan. We kennen God niet. En al is het dat Hij tot ons komt in Zijn Woord, wij maken het met sprekende daden duidelijk: 'Wijk van ons, want aan de kennis Uwer wegen hebben wij geen lust' (Job 21:14). Dat is onze schuldige doodsstaat.

Kom, gemeente, o, dat de Geest des Heeren ons eerlijk maakte. De wet wordt ons iedere zondag voorgelezen. Worden daarin onze overtredingen niet aangewezen? Het geldt ook van u: 'Vervloekt is een iegelijk die niet blijft in al hetgeen geschreven is in het boek der wet, om dat te doen' (Gal. 3:10b).

Deze koningin kwam uit Scheba bij het zuiden van de Rode Zee. En waar wonen wij dan? In Nederland, in... vult u het verder maar in. De koningin van Scheba woonde drieduizend kilometer van Jeruzalem. Hoever bent u van de Heere verwijderd? Is die afstand te vatten met drieduizend kilometer? Nee, met drieduizend kilometer is die afstand niet overbrugd. Tussen ons en God gaapt een eeuwige

kloof. Tussen ons en God ligt de diepte van de veroordeling die wij ons door onze zonden hebben waardig gemaakt. En die kloof is wat ons betreft onoverbrugbaar.

Hebt u zo al eens een schuldbrief gelezen? Of zijn het klanken die u kent van kindsbeen af, maar meer niet? O, verneder u toch onder de krachtige hand Gods. U staat schuldig aan al Gods geboden en het is onmogelijk dat u het Koninkrijk Gods ingaat, tenzij u van nieuws geboren wordt. Bedenk het toch, gemeente, de afstand tussen u en God is een eeuwige afstand. En als God een mens bekeert, een jongen of een meisje, dan ga je dát voelen. In de wedergeboorte neemt de Heilige Geest een pijl die Hij doopt in Christus' Middelaarsbloed. En zo'n pijl schiet Hij af in het hart van 's Konings vijanden. Scherpe pijn doorsnijdt dan de ziel; wee mij dat ik zo gezondigd heb. Liefde verbreekt dan het hart; ik heb gezondigd tegen een goeddoend God. Zo gaat een oprecht godsgemis uw hart en leven vervullen. En dan ga je zoeken! Jongens en meisjes, als de Heere je een nieuw hart geeft, dan komt er liefde in je hart. Dan lees je trouw in de Bijbel en in je dagboek. Dan kom je graag naar de catechisatie. Dan ben je betrokken bij Gods heilige dienst. Dan buig je je knieën voordat je naar Gods huis gaat. Dan zeg je: 'O Heere, wilt U Zich openbaren aan mijn ziel?' De koningin van Scheba nam geschenken mee voor Salomo. Stel u voor dat u bij de Heere Jezus moest komen. Wat zou u mee willen brengen? Zeg het eens eerlijk tussen God en uw hart! Ach gemeente, wij moeten alles achterlaten. U kunt niets meebrengen wat de Koning der koningen behaagt. Want de volheid der genade is in Hem. In Hem alleen! Hij heeft van ons niets nodig, Hij kan van ons geen geschenken aannemen die Hem bewegen. Uw liefde, uw ijver, uw wetsbetrachting; het schiet alles tekort om ermee voor God te kunnen bestaan. Zelfs onze gerechtigheden zijn voor Hem 'als een wegwerpelijk kleed' (Jes. 64:6).

Ja, weet u wat u mee mag brengen? 'Een gebroken en verslagen hart zult Gij, o God, niet verachten' (Ps. 51:19b). Dan gaat de hand op de mond: 'O God, Uw doen is rein, Uw vonnis gans rechtvaardig.' Dan buigt u onder Gods slaande hand. Daaronder is dan het hart gebroken en de geest verslagen. Dan bent u het ermee eens dat u Zijn straf hebt

verdiend. En juist daarin doet zich Gods verborgen liefdestrekking ervaren. Juist dan gaat het hart naar Hem uit. O, is er nog een weg, is er nog een middel om die welverdiende straf ten oordeel te ontgaan? De koningin van Scheba heeft een gerucht gehoord. Wat is een gerucht? We horen een gerucht vaak in het voorbijgaan. Van een gerucht kunnen we vaak de herkomst niet goed vaststellen. Bij een gerucht zijn we vaak niet zeker van de waarheid ervan. De koningin van Scheba hoorde een gerucht en ze ging. Kunt u nagaan welke kracht dit deed op haar hart. En wij? ‘En wij hebben het profetische Woord, dat zeer vast is, en gij doet wel, dat gij daarop acht hebt, als op een licht schijnende in een duistere plaats, totdat de dag aanlichte, en de Morgenster opga in uw harten’ (2 Petr. 1:19). Wij hoeven over de waarheid niet in twijfel te zijn. Welnee: ‘Nabij u is het Woord, in uw mond en in uw hart. Dit is het Woord des geloofs, hetwelk wij prediken’ (Rom. 10:8b). En dat Woord spreekt van onze zonden en het oordeel dat op ons rust. Maar het spreekt ook van Christus, de Zoon van ’s Vaders welbehagen, Die gekomen is om te zoeken en zalig te maken wat verloren was. En het is de Heilige Geest Die naar Gods welbehagen het Woord van Christus toepast. O, wat een wonder, als zo de stem van Goddelijk ontfermen gaat weerklinken in de ziel: ‘Komt herwaarts tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven’ (Matth. 11:28). Zo wordt een zondaar ingewonnen en gaande gemaakt om te komen tot Christus.

‘En zij kwam te Jeruzalem’, staat er in vers 2. En aan het slot van dat vers wordt eraan toegevoegd: ‘En zij kwam tot Salomo.’ In gedachten zien we het voor ons. De koningin komt Jeruzalem binnen en ze ziet de prachtige straten, hoe in Jeruzalem alles wél georganiseerd is, hoe het alles spreekt van de rijkdom en eer van de koning. Ze ziet het glinsterende tempeldak. Zei ze toen: ‘Ik heb het gezien, het klopt. We gaan weer terug naar Scheba?’ Nee, wat zij in Jeruzalem zag, sprak wel van de koning, maar het was de koning niet! Zij kwam tot Salomo. Zo kan er veel zijn in een mensenleven dat spreekt van Christus, en dat toch Christus Zelf niet is. Zoek het eens na in uw leven. O, dat Gods Geest u eerlijk make door ontdekkend licht. Mogelijk hebt u veel van Christus gehoord of ook wel eens liefdesuitingen in het hart

van Hem ervaren. Maar is het Christus Zelf? Deze heidense vrouw is ons tot voorbeeld. Het doel van haar reis is om de koning persoonlijk te ontmoeten. En ze gaat niet van dat doel af. Haar verwachting was veel hoger gespannen dan die van menig inwoner van Jeruzalem. Zij waren eraan gewend dat Salomo een heerlijk koning was. Zo zijn mensen uit zendingsgebieden die het zuiver om de Heere Jezus te doen wordt, ons tot een beschamend en opscherpend voorbeeld. O gemeente, heb toch geen rust buiten het komen tot Christus, want: ‘Meer dan Salomo is hier.’

Haar komst tot de koning; het was onze eerste gedachte. We gaan nu naar de tweede gedachte.

2. Haar kennismaking met de koning

Zou Salomo geweten hebben dat de koningin kwam? Ja, er zal vast een heraut zijn gekomen die het op een goede dag tegen Salomo heeft gezegd. En moeten wij zo onze herauten sturen om de Heere Jezus ervan op de hoogte te stellen dat we in aantocht zijn? O gemeente, bid zonder ophouden. Maar wat zag het er donker uit als Gods genade zou afhangen van onze gebeden. Als Christus moest afwachten of er een zondaar tot Hem komt, kwam er niet een. Wij leven allen in een actieve en schuldige doodstaat. Wij zondigen ons alleen maar steeds verder van de Heere af. Het is zo waar: ‘Niemand kan tot Mij komen, tenzij dat de Vader Die Mij gezonden heeft, hem trekke’ (Joh. 6:44). Salomo heeft waarschijnlijk via herauten en boden gehoord dat Scheba’s koningin in aantocht was. Maar zie het toch: ‘Meer dan Salomo is hier.’ Er is bij God een welbehagen. De Vader heeft tegen Christus gezegd: ‘Eis van Mij, en Ik zal de heidenen geven tot Uw erfdeel, en de einden der aarde tot Uw bezitting’ (Ps. 2:8). Zie het in vervulling gaan in de komst van deze koningin. En nog vervult de Heere deze belofte in het toebrengen van zondaren uit alle windstreken van de aarde. In het soevereine welbehagen van God ligt de vastheid van de Kerk en de zekerheid van haar uitbreiding. Dat is ook vandaag tot bemoediging voor allen die in de dienst van de zending uitgingen. En nu wordt deze heidense koningin ons tot voorbeeld gesteld. Aan de hand van haar leven mogen we de vervulling zien van Christus’

belofte: 'Al wat Mij de Vader geeft, zal tot Mij komen; en die tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen' (Joh. 6:37).

Hoe begon nu die kennismaking? Het staat in het slot van vers 2: Zij 'sprak tot hem al wat in haar hart was'. De koningin heeft verteld wie ze was. Ze heeft de raadsels en de vragen waarmee ze op reis gegaan was aan de koning voorgelegd. Vers 3 vervolgt: 'En Salomo verklaarde haar al haar woorden; geen ding was er verborgen voor de koning dat hij haar niet verklaarde.'

Dit is tegelijk het meest persoonlijke aan de kennismaking. Hij toonde raad te weten op alles wat ze hem voorlegde. Ongetwijfeld verklaarde hij de zaken zó, dat de koningin ontdekte dat de problemen nog veel groter waren dan zij dacht. Zij had er maar een klein gedeelte van gezien. En de koning lichtte het tipje van de sluier wat op. Hij liet zien hoe al die zorgen nu met elkaar samenhangen. En hij gaf ook de oplossing aan: 'Als u het nou zó doet, als u dát nou eens in uw ministerraad bespreekt. Als u de belastingen nu eens op die wijze instelt en uw handelsbelangen zó verdeelt...' Zo is het gegaan met de koningin van Scheba. En zo gaat het ook als een ziel de toevlucht mag nemen tot Christus. Zo gaat het ook als Christus Zich openbaart, want: 'Meer dan Salomo is hier.'

De koning verklaarde haar al haar woorden. Kom, gemeente, leg uw hart er eens naast. Hebt u nu ook van die zielenraadsels? Hebt u van die knopen die u maar niet ontbinden kunt, waar heel uw leven op stukloopt? Gaat u gebukt onder de toorn van God? Is het uw levenskruis dat u zelf niets goeds voortbrengt voor de Heere? Vreest u straks om eigen schuld eeuwig verloren te gaan? Of mocht de hand op de mond worden gelegd? Dat u de Heere toevalt, dat u de Heere moet belijden: 'Het is recht o God, als U mij voorbijgaat.' En toch is daar dat heilig geweld doen op de troon der genade: 'O God, genâ, hoor hoe een boeteling pleit.' Waar wilde u het zoeken? Wilde u het zoeken in uw eigen wetsbetrachting? Wilde u het zoeken in de verbrokenheid van uw hart? Wilde u het zoeken in uw hartelijke gebeden? Wilde u het zoeken in uw liefde voor God? Zeg het eens, tussen God en uw hart? Ja, het is goed, het is onmisbaar nodig tot zaligheid, maar daar ligt het fundament van de genade niet. Dat ligt in Christus, in Hem

alleen. Is het uw beleving: 'Geef mij Jezus, of ik sterf. Zonder Jezus is geen leven, maar een eeuwig zielsverderf'?

Weet u hoe de Heere Jezus Zich dan verklaart? Weet u hoe Hij Zich nu aanvankelijk openbaart aan het zondaarshart? Dan haalt Hij een zondaarshart uit. Dan lokt Hij zo een uit de tent, Hij moedigt aan om met alle noden en onmogelijkheden voor de dag te komen. O, wat een wonder als u daarin bij Hem een toegenegen oor mag vinden. Wat geeft dat een verruiming in de ziel. Maar het gaat nog verder. Want dan gaat Hij ook al uw woorden verklaren. Dan is geen ding voor Hem verborgen. Dan wordt van de daken gepredikt wat in de binnenkamer is geschied. Zo doet de Heere Jezus dat. Zo maakt Hij gang en treden vast in Zijn Woord. En dat doet Hij met zo'n heilige majesteit, dat doet Hij met zo'n krachtige en tegelijk zo tere zondaarsliefde. Geen leed zal het ooit uit je geheugen wissen als Hij zo tot je ziel gaat spreken.

Scheba's koningin heeft iets ervaren van Salomo's heerlijkheid. 'Als nu de koningin van Scheba zag al de wijsheid van Salomo, en het huis hetwelk hij gebouwd had, en de spijszijner tafel, en het zitten zijner knechten, het staan zijner dienaren, en hun kledingen, en zijn schenkers.' Ze merkte niet alleen zijn wijsheid, maar ze zag ook welke rijkdom hij had en hoe zijn dienaren toegerust en gewillig waren tot zijn dienst.

Zo openbaart Christus Zijn heerlijkheid. Zo doet Hij het liefelijke van Zijn dienst ervaren. Hij maakt Zijn knechten gewillig om Zijn dienst te vervullen waar Hij ze zendt. En heden wordt aan u Zijn genaderijkdom verkondigd. Voor Christus is geen schuld te groot. Hij doet niets liever dan Zijn Vader verheerlijken. En daar is - o wonder - de zaligheid van zondaren aan verbonden.

De koningin van Scheba was het meest verwonderd toen ze zag hoe Salomo opging in de tempel. 'En zijn opgang waardoor hij henen opging in het huis des HEEREN, zo was in haar geen geest meer.' Ongewijfeld was dat Salomo's vaste gang. En het heeft de koningin van Scheba bijzonder geraakt. Ze stelt ons daarmee voor de vraag welke plaats Gods huis inneemt in ons leven. Gaat u er als uit gewoonte heen? Of gebeurt het wel dat, als er gesproken wordt van die meer-

dere Salomo, er dan zo'n stille kracht uitgaat van het Woord. 'Uw Woord, kan mij, ofschoon ik alles mis, door zijne smaak én hart én zinnen strelen.'

'O God, zou het ook nog kunnen voor zo een?'

Aan Salomo's tempelgang is nog iets verbonden. Want waar ging het nu om in de tempel? Was het niet de offerdienst? Ongetwijfeld heeft Salomo verteld van de noodzaak van het bloed tot verzoening van de zonde. God eist dat aan Zijn gerechtigheid genoeg geschiede. Deze heidin is gebracht bij de prediking van Christus' Borggerechtigheid. En wij? We weten het zo goed. Maar wat is het nodig dat een mens eens werkelijk schuldenaar wordt voor God. Dat een mens het niet langer doen kan met alles wat hij van Jezus hoorde en zag, maar een toegepaste gerechtigheid gaat benodigen. Hoe nodig is het Hem persoonlijk te leren kennen als mijn schuldovernemende Borg.

Salomo heeft waarschijnlijk iets van de offerdienst verteld. En meer dan Salomo is hier. Christus is niet alleen Profet, Hij is ook de Priester Die met Zijn eigen bloed volkomen heeft voldaan aan Gods gerechtigheid. Hij heeft 's Vaders deugden verheerlijkt tot op Golgotha's kruis. Hij heeft de schuld van Zijn Kerk gedragen tot in de godverlatenheid. Het bloed dat vloeide in Gethsémané's hof en op Golgotha's heuvel biedt zo'n diepe vertroosting voor in zichzelf vloekwaardigen. Want met Zijn bloed heeft Christus aan 's Vaders recht voldaan. 'De straf die ons de vrede aanbrengt, was op Hem, en door Zijn striemen is ons genezing geworden' (Jes. 53:5b). Zo leidt Christus zondezieke zielen dieper in in Zijn Middelaarsbediening.

Jongens en meisjes, zie je in gedachten de koningin van Scheba gaan? Ze kwam van ver. Ze reisde drieduizend kilometer om in Jeruzalem bij Salomo te komen. Hoe ver leef jij bij de Heere vandaag? Heb jij de zonde nog zo lief? Dat komt omdat je een boos hart hebt. Je hebt een nieuw hart nodig. En als de Heere je een nieuw hart geeft, krijg je verdriet over de zonde. Wat ga je dan naar de Heere verlangen. Wat heeft Salomo het voor deze koningin goed gemaakt. En nog veel beter zorgt de Heere voor allen die tot Hem komen. O, jongens en meisjes, zou je Hem dan niet zoeken? Deze grote Koning is het zo waard!

Gemeente, wij zagen hoe de koningin kwam tot de koning, hoe ze

kennismaakte met de koning. Ten slotte nog onze derde gedachte, maar we gaan eerst zingen uit Psalm 84, de verzen 2 en 5:

Zelfs vindt de mus een huis, o HEER!
De zwaluw legt haar jongskens neer
In 't kunstig nest, bij Uw altaren.
Bij U, mijn Koning en mijn God,
Verwacht mijn ziel een heilrijk lot,
Geduchte HEER' der legerscharen!
Welzalig hij, die bij U woont,
Gestaâg U prijst en eerbied toont.

O God, Die ons ten schilde zijt,
En ons voor alle ramp bevrijdt,
Aanschouw toch Uw gezalfde koning.
Eén dag is in Uw huis mij meer
Dan duizend, waar ik U ontbeer;
'k Waar liever in mijns Bondsgods woning
Een dorpelwachter, dan gewend
Aan d' ijd'le vreugd in 's bozen tent.

3. Haar verwondering over de koning

We vervolgen bij vers 6: 'En zij zeide tot de koning: Het woord is waarheid geweest, dat ik in mijn land gehoord heb van uw zaken en van uw wijsheid. Ik heb die woorden niet geloofd, totdat ik gekomen ben en mijn ogen dat gezien hebben; en zie, de helft is mij niet aangezegd; gij hebt met wijsheid en goed overtroffen het gerucht dat ik gehoord heb.' Ze zegt ervan dat ze het woord nu pas echt geloofd heeft, nu ze het gezien heeft. Nu moet ze het beamen: het is echt zo. Ja, zegt ze: 'De helft is mij niet aangezegd.' Het is nog zoveel heerlijker, nog zoveel rijker dan ik in mijn land heb gehoord.

In het Nieuwe Testament lezen we ook van iemand die het niet kon geloven voordat hij het zag. Ik denk aan Thomas. Hij leefde zo in onmogelijkheid! Hij had zoveel in Jezus gezien, zoveel van Hem ontvangen. Maar nu was Hij de dood ingegaan. Thomas heeft Hem

zien hangen aan het hout en dat om zijn zonden. En hij heeft gezien hoe Hij het hoofd gebogen heeft en de geest gaf. En toen was het voor Thomas afgesneden. Toen kon het niet meer. Toen beleefde Thomas een buitenstaan in verlorenheid als nooit tevoren.

Zo leidt de Heere Zijn kinderen nog. Hij ontdekt ze in de praktijk van hun leven aan hun ongelovig hart. Dat geldt in het begin van het geestelijk leven. Maar wat moeten Gods kinderen soms na vele jaren nog te dieper zuchten onder hun ongeloof en verdacht maken van de Heere. En als God dan de eis van Zijn recht te dieper indrukt in de ziel, o, dan wordt het zo benauwd. Dan ontvalt mij alle hoop om behouden te worden. Dan ben ik geen gelovige, maar een goddeloze in eigen oog voor God.

O, gemeente, 'meer dan Salomo is hier'. De Christus Die wij u prediken is dood geweest omwille van de zonden van Zijn Kerk. Maar Hij leeft. En toen Thomas het niet geloven kon, toen zei Hij: 'Breng uw vinger hier, en zie Mijn handen, en breng uw hand en steek ze in Mijn zijde; en zijt niet ongelovig, maar gelovig' (Joh. 20:27). Toen is Thomas aan Jezus' voeten neergezonken. Hij heeft het geroepen: 'Mijn Heere en mijn God! Jezus zeide tot hem: Omdat gij Mij gezien hebt, Thomas, zo hebt gij geloofd; zalig zijn zij, die niet zullen gezien hebben en nochtans zullen geloofd hebben' (Joh. 21:28b, 29). Zalig, want zie, de helft is mij niet aangezegd.

Gemeente, zie toch de heerlijkheid van deze Sionskoning. En de kracht van het geloven gaat van Hem uit. Hij heeft dood en hel overwonnen en Hij leeft. Meer dan Salomo is hier.

'Welgelukzalig zijn uw mannen, welgelukzalig deze uw knechten, die gedurig voor uw aangezicht staan, die uw wijsheid horen. Geloofd zij de HEERE UW God, Die behagen in u heeft gehad om u op de troon van Israël te zetten; omdat de HEERE Israël in eeuwigheid bemint, daarom heeft Hij u tot koning gesteld, om recht en gerechtigheid te doen' (vs. 8 en 9). Zoals deze vrouw de heerlijkheid van Salomo heeft geroemd, zo geeft de Heere prijzensstof bij het zien van de meerdere Salomo. 'Geloofd zij de HEERE UW God, Die behagen in u heeft gehad.' Het is omdat Hij Israël van eeuwigheid bemint. Daar brengt de Heere dan Zijn kinderen. Hij geeft ze er heilige indrukken van dat God van

eeuwigheid bewogen was om in Christus zondaren eeuwig zalig te maken. Ja echt, gemeente, ‘meer dan Salomo is hier’. ‘Deze is Mijn Zoon, Mijn Geliefde, in Dewelke Ik Mijn welbehagen heb’ (Matth. 3:17b). O, wat een wonder om zo door Christus te mogen eindigen in het welbehagen Gods.

In vers 10 lezen we: ‘En zij gaf de koning honderd en twintig talenten goud, en zeer vele specerijen en kostelijk gesteente; als deze specerij, die de koningin van Scheba de koning Salomo gaf, is er nooit meer in menigte gekomen.’ Ze geeft geschenken. Ze laat als het ware de last die op de kamelen zat binnenbrengen. En ze legt het allemaal voor Salomo neer. Als u zo van Christus’ zondaarsliefde doordrongen bent, dan komen de geschenken voor de dag; uit oprechte wederliefde. Ja, dan wordt het je hoogste verlangen om je leven te geven in Zijn dienst. Dan worden Gods geboden uw vermakingen de ganse dag; ‘om die te doen uit dankbaarheid.’

Was dit de dankbaarheid van de koningin van Scheba? Ja, haar dankbaarheid was groot. Toch was ze nog heerlijker. Lees het maar in vers 13: ‘En de koning Salomo gaf de koningin van Scheba al haar behagen, wat zij begeerde; behalve wat hij haar gaf naar het vermogen van de koning Salomo; zo keerde zij en toog in haar land, zij en haar knechten.’

Als de koningin het geschenk heeft geschonken, als Salomo het in dank heeft aanvaard, dan draait hij het om. Hij roept zijn dienaren. En hij zegt: ‘Nu moet u aan deze koningin meegeven van dit en van dat, o, dat kan ze ook goed gebruiken. En geef haar ook een boekrol mee.’ Ik vul het zo maar in, gemeente, maar u begrijpt de bedoeling. ‘En zie, de helft is mij niet aangezegd.’ Zouden we dan niet rijk moeten spreken van die meerdere Salomo? O, wat ontbreekt u? Hebt u een hard hart? Ontbreekt het u aan oprechte verootmoediging? Mist u de ware vernedering van de ziel? Weet u niet hoe u bekeerd moet worden? Maak het Hem maar bekend. Er is doen aan, ook voor verstokte zondaren. Is de kloof te groot denkt u, is het onmogelijk dat Hij u genade bewijst? En kinderen Gods, juist in het leven der heiligmaking komt u erachter wat een verdorven natuur u in uzelf omdraagt. Is het niet uw ontdekking dat een mens in het leven der

dankbaarheid almaar armer wordt? Maar dit is het nu het wonder van het leven der dankbaarheid. Dan zegt de Heere Jezus: 'Opent uwe mond, eist van Mij vrijmoedig. Al wat u ontbreekt, schenk Ik, zo gij 't smeekt, mild en overvloedig.' Salomo gaf 'naar zijn vermogen'. Dat was rijk, maar toch beperkt. Maar 'meer dan Salomo is hier'. De rijkdom die er in Christus te vinden is, is onuitputtelijk. Het valt zo mee voor schuldige bedelaars die zonder Jezus niet verder kunnen. Die koningin van Scheba is rijker van Salomo weggegaan dan dat ze naar hem toe is gekomen. En zo is het ook met eenieder die tot Christus komt. 'En zie, de helft is mij niet aangezegd.'

'Meer dan Salomo is hier.' Christus is niet alleen Profeet en Priester. Hij is ook Koning. Hij is een Vredevorst aan wiens Koninkrijk geen einde zal zijn. Nooit zal deze Koning zonder onderdanen zijn. Hij heeft Zijn Geest uitgestort op alle vlees. Nu maakt Hij het waar: 'Ik zal zeggen tot het noorden: Geef; en tot het zuiden: Houd niet terug; breng Mijn zonen van verre en Mijn dochters van het einde der aarde' (Jes. 43:6).

Zo is deze koningin ons tot voorbeeld gesteld. Ze kwam uit het verre Zuiden en leerde Salomo's heerlijkheid kennen. Veel meer dan Salomo wordt ons verkondigd. De heerlijkheid en de rijkdom van Christus is onovertroffen. Bent u al gekomen tot Hem? Of leeft u nog voort in uw onbekeerlijkheid? Houdt u liever de zonde aan de hand? Spreekt u zichzelf misschien rust in met wat godsdienstige gevoelens? Ja, zo hard is ons hart, zo verdorven, dat wij uit onszelf geen geloof en bekering zullen voortbrengen.

En hoe aangrijpend is het dat de Heere Jezus ons tekent dat dan in de dag van het gericht deze vrouw zal opstaan om de goddelozen te helpen veroordelen. Dan zullen mensen die getrokken zijn onder het zendingswerk al die kerkmensen voorgaan die zich niet wilden verootmoedigen voor de Heere, die niet hebben gewild dat Christus Koning over hen zou zijn. Zullen zij dan ook u helpen veroordelen? Gemeente, nu is het nog het heden van genade. O, bedenk dan wat tot uw vrede dient. Breek met de zonde en verootmoedig u voor God. 'Zoekt de HEERE, terwijl Hij te vinden is; roept Hem aan, terwijl Hij nabij is. De goddeloze verlate zijn weg, en de ongerechte man zijn

gedachten; en hij bekere zich tot de HEERE, zo zal Hij Zich zijner ontfermen, en tot onze God, want Hij vergeeft menigvuldiglijk' (Jes. 55:6, 7).

En wat kunnen Gods kinderen een wonderlijke betrekking ervaren op mensen als deze koningin van Scheba, mensen bijvoorbeeld van het zendingsveld. Het geeft een bijzondere band als iets mag worden herkend van de bijzondere genadewerking van de Heere. Menselijke verschillen vallen weg in de geloofsvereniging met Christus. En zo zal het 'worden één kudde en één Herder' (Joh. 10:16c). Dan zullen zij in diepe verwondering eeuwig de heerlijkheid bezingen van de Drie-enige God. Zo zal het om Christus' wil in de hemelzalen klinken: 'En zie, de helft is mij niet aangezegd.' Amen.

